Одлука којом се доноси Закон о измјени Закона о држављанству Босне и Херцеговине

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику повјерена у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горенаведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник "помаже, када Високи представник то оцијени неопходним, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора";

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за наведене проблеме "доношењем обавезујућих одлука, када то оцијени неопходним", о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета;

Имајући у виду члан I, став 7, тачку (д) Устава Босне и Херцеговине у којем се, поред осталог, предвиђа да: "Држављани Босне и Херцеговине могу имати држављанство друге државе, под условом да постоји билатерални уговор између Босне и Херцеговине и те државе којим се то питање уређује, а који је одобрила Парламентарна скупштина у складу са чланом IV, став

4, тачка (д).”

Узимајући у обзир члан 39, став 1. *Закона о држављанству Босне и Херцеговине* (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 4/97 и 13/99) у којем се, поред осталог, предвиђа да: “Сва лица која су прије ступања на снагу овог закона добровољно стекла друго држављанство губе држављанство БиХ, уколико се за 5 година од дана ступања на снагу овог закона, не одрекну другог држављанства, осим ако није другачије одређено билатералним споразумом, односно споразумима. Одрицање држављанства се не тражи ако то није дозвољено или се не може разумно захтијевати”;

Узимајући у обзир такође напоре које је предузело Министарство цивилних послова и комуникација Босне и Херцеговине у обраћању различитим земљама у вези са закључивањем билатералних споразума, премда је до сада само један такав споразум потписан;

Констатујући да се убрзо примиче рок након којег истиче прелазни период за посједовање двојног држављанства како је утврђено у члану 39, став 1. *Закона о држављанству Босне и Херцеговине*, те да постоји хитна потреба за одређивањем додатног временског периода како би се обезбиједило да држављани Босне и Херцеговине који посједују двојно држављанство сада не буду суочени са избором између држављанства Босне и Херцеговине и страног држављанства;

Констатујући такође да је на петој сједници Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, одржаној 23. децембра 2002. године, једногласно усвојена измјена у наведеном члану 39. став 1. с циљем да се у њему утврђени првобитни рок од пет година замијени роком од петнаест година;

Узимајући у обзир чињеницу да је предсједавајући Представничког дома, надовезујући се на поменуто једногласно усвајање, указао на чињеницу да још увијек није конституисан Дом народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, те да

је као посљедица тога потребна интервенција Високог представника тиме што ће се дјеловати умјесто Дома народа како би се омогућило да та измјена постане правоснажна прије истицања рока из постојећег закона;

Имајући на уму сва претходно наведена питања, Високи представник доноси следећу одлуку која одмах ступа снагу:

ОДЛУКА

којом се доноси *Закон о измјени Закона о држављанству Босне и Херцеговине*, у додатку као саставни дио ове одлуке

Наведени закон ступа на снагу као закон Босне и Херцеговине на дан утврђен у члану 2. Закона, на привременој основи док га не усвоји Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова. Овај закон ће за посљедицу имати продужење рока предвиђеног чланом 39. став 1. наведеног *Закона о држављанству* до 1. јануара 2013. године.

Ова одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине".

Сарајево, 31. децембар 2002.

Педи Ешдаун
Високи представник